

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl.
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr.,
a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția: Str. Iernii 11. — Administrația: Str. Cienădiei 3.

Se prenumerează și la poste și la librării.

În București

primesce abonamente D. C. Pascu, Str. Lipsani 35.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se înapoiază.

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

Sibiu, 8 Octomvrie st. v.

Astăzi e tocmai săptămâna, decând
congresul național-bisericesc s'a întrun-
nit în Sibiu, și cu toate aceste el
de-abia se află pe la începutul lucră-
rilor sale.

Și nici că se poate altfel.

Primele zile le petrece cu consti-
tuirea, cu verificarea deputaților și, dacă
se mai lasă și comisiunilor congresuale
o zi de lucrare, înainte de a patra ori
a cincea zi dela deschiderea lui, con-
gresul nu poate intra în desbaterile
meritorie.

Între obiectele rezolvate până acum
sunt numai raportul general al consisto-
rului metropolitan plenar și rapoartele
consistorului cu privire la scrisoarea
ministerială, prin care se face cunoscut,
că ministrul nu a scutit preoțimea dela
lucrările publice, și cu privire la ordon-
nanța ministerială despre numirea loca-
lităților în limba maghiară în correspon-
dențele organelor bisericesci și școlare
cu alte organe publice.

Asupra unui obiect dintre cele mai
importante, asupra proiectului de regu-
lament pentru alegerile de protopresbiteri,
desbateră este încă și acum în
curs.

Obiectul acesta nu a fost prevădută
în programul de muncă, pe care l-am
fost desfășurat noi la timpul seu pe
baza concluzelor congresuale dela 1886.
Consistorul metropolitan a surprins, așa
zicând, congresul cu acest proiect și,
dacă ne tragem bine seama cu importan-
ța alegerilor de protopresbiteri și
avem în vedere și necesitatea uniformi-
tății procedurii la astfel de alegeri în
întreaga metropolie, un asemenea pro-
iect era tocmai binevenit și pus la
timpul oportun pe masa congresului na-
țional-bisericesc.

Desbateră specială a acestui pro-
iect de regulament a fost pentru noi
foarte instructivă din multe puncte de
vedere.

Înainte de toate constatăm cu bu-
curie, că congresul nu a trecut peste
acest obiect cu ușurătatea, cu care a
tractat acum sunt doi ani regulamen-
tul pentru afacerile disciplinare, care
s'a fost acceptat în mod provizor, după

de desbateră de vre-o câteva oare, cu
toate defectele lui esențiale și stilistice.

Nu a fost, nu-i vorba, nici pro-
iectul din cestiune un cap de operă în
ce privește stilizarea; dar deputații con-
gresuali au avut de astădată răbdarea
cuvenită, de a îndrepta și stilul proiec-
tului, așa că sunt excluse dintr'insul
echivocitățile și frazele ce dau prilegiu
la interpretări false, și întreg regula-
mentul se poate prezenta drept nisece
dispozițiuni clare și lămurite, pe care
le reclamă la toată întâmplarea și nor-
marea formelor pentru procedura la cu-
tare ori cutare act constituțional.

Am vădută mai departe, cum cei
dela putere persistau prelungă acele dis-
pozițiuni din proiectul consistorului, care
erau potrivite a lăsa deschise ușile
pentru diferite abuzări de putere. Și
cu o mare satisfacțiune trebuie să con-
statăm, că reprezentanții preoțimii și
ai poporului au fost la înălțimea che-
mării lor și au scutit cu demnitate drep-
turile ce „Statutul organic“ le garan-
tează aceloră, care i-au trimis aici.

Nici sofismele, nici rabulistica duș-
manilor ascunși ai constituției bisericesci,
nici privirile încruntate ale cutărui Prea-
sfințit, nu au putut înfruntă asupra depu-
taților, și congresul a sciut apreața atât
vederile comisiunii organizatoare, — nu
ale referentului, căci rolul ce-l joacă
d-sa numai găgăuții nu-l înțeleg —
cât și ale domnilor V. Babeș și Dr. Al.
Mocioni, pe care, afară de interesul pentru
toate afacerile noastre naționale și bise-
ricesci, îl mai leagă și tradițiunile fami-
liare de constituția bisericeii greco-orien-
tale, și care astfel nu putea lăsa ne-
combătute teoriile ce tind la desorgani-
sarea bisericeii.

Afară de acest regulament, care se
poate privi de aproape rezolvat, con-
gresul va avè să se mai ocupe în se-
siunea aceasta și cu alte obiecte tot atât
de importante, și, după toate semnele ce
există, congresul de-abia pe la finele
săptămânei viitoare își va pute termina
toate agendele sale.

Sperăm, că reprezentanții preoțimii
și ai poporului vor lua cu toții până
în capăt parte la discuțiunile congre-
suale și vor tracta cu aceeași seriozitate
și demnitate cestiunile, care mai sunt

de rezolvat. O așteaptă aceasta dela ei
preoțimea și poporul, care i-a trimis
aici, și o așteaptă națiunea întreagă, ale
cărei priviri sunt acum îndreptate asu-
pra congresului național bisericesc. Să-și
câștige fiecare mângâierea, că-și impli-
nesce datorința ce o are față cu biserica și
cu poporul, — și responsabilitatea pentru
executarea hotărârilor congresuale cade
apoi în sarcina altora, care, dacă au
inimă pentru popor, își vor trage de aci
înainte și ei seamă cu faptele lor.

„Națiunea întreagă.“

„Az egész nemzet kezdé már
látni . . . hogy minket elszegényít az Au-
striával való viszony („națiunea întreagă
începe acum să vadă . . . , că raportul
cu Austria ne sărăcesce“). — scrie „Egyet-
értés“, reflectând țiarului cehic „Hlas
Naroda“ în cestiunea de uniune perso-
nală. Pentru-că, precum se vede, în
urma intrării lui Schönborn în cabi-
netul lui Taaffe s'au deslegat limbile
dinocece și dincolo de Laita.

„Pester Lloyd“ a făcut începutul,
amenințând cu uniunea personală.
„Hlas Naroda“ răspunde Maghiarilor:
„Nu ne pasă. Voi aveți să vă dați preste
cap materialicesce.“ „Egyetértés“ de altă
parte replică: „Nu vă doară pe voi ca-
petele noastre!“

„Națiunea“ a învățat din ex-
periență, care sunt rezultatele transac-
țiunii privitoare la comunitatea econo-
mică cu Austria.

„Națiunea întreagă“ începe acum să
vadă . . . , că raportul cu Austria ne să-
răcesce.“

Înainte de a trece la modul cel nou
de apreațare al dreptului public din mo-
narchia austro-ungară, să stăm puțin la
„națiunea întreagă.“

Cine poate să fie „națiunea“ aceea?
Ca să nu greșim, credem, că va fi
la loc să consultăm legile unguresci.
În alineă primă a introducerii la
articolul de lege XLIV din 1868 se
poate citi:

„Fiindcă în înțeles politic și
după principiile fundamentale toți ce-
tățenii Ungariei formează o
națiune ungară (magyar) unită și
nedespartită, ai cărei membri egali în
drept sunt toți cetățenii, aparțină ei ori-
cărei naționalități . . . etc.“

Legislatorii Ungariei, care au votat
articolul de lege XLIV din 1868,
din textul legii se vede, au avut cu-
noscința de existența cetățenilor din Un-
garia de mai multe naționalități. Au

avut însă intențiunea, ca politicesce să-și
contragă pe toți într'o națiune politică
a statului unguresc. De aceea „națiune
politică ungară“.

Dacă așa înțelege „Egyetértés“ și
dacă așa înțeleg și celelalte țiare „na-
țiunea întreagă“, n'avem nimic de țis,
fiindcă nu este permis a contrațice legii
votate și sancționate.

În cazul acesta însă este o inexac-
titate din partea lui „Eyetértés“, ca și
din partea oficiosului „Pester Lloyd“
și din partea ori-cărui dintre organele
de publicitate câte reprezintă interese
speciale maghiare. Inexactitatea lor se
cuprinde într'aceea, că vorbesc în nu-
mele „națiunii“, când ele reprezintă
cel mult o naționalitate, naționalitatea
maghiară, care după lege face, ca și
fiecare dintre celelalte naționalități, nu-
mai o părțică din națiune.

Sau că li s'a dat plenipotență din
partea vre-unei ori doara chiar din
partea tuturor naționalităților, ca să se
exprime în numele lor?

N'avem scire de astfel de plenipo-
tență. Dar nici nu e cu puțință să
existe astfel de plenipotență, deoare-ce
scim, că nu este ți lăsată de D-țeu,
în care una sau mai multe sau, afară
de naționalitatea maghiară, toate națio-
nalitățile să nu se plângă amar asupra
politiceii compatrioților maghiari. Deci
acelora, asupra căror se plânge cineva,
nu se dau plenipotențe.

Ar pute dar țiarele-maghiare să
fie mai economice în întrebuintărea cu-
vântului națiune sau a cuvintelor na-
țiune ungară, dacă vor să nu vină în
conflict cu legea, la a cărei votare Ma-
ghiarii reprezentați de dinsel mai mult
au contribuit. Economia aceasta le re-
comandăm să și-o impună și pentru-că
naționalitățile nemaghiare, ținând cont
de lege, au dreptul de a protesta con-
tra usurpațiunii unui titlu, care după
lege compete numai universității
tuturor naționalităților sau universității
tuturor cetățenilor cu drepturi egale din
Ungaria, fără deosebire de naționalitate.

Stând astfel lucrul, putem afirma
hotărât, că națiunea întreagă nu are
poftă de a asista la un joc nou de-a
„dreptul public“ și de-a „transacțiune“
nouă pentru de a ajunge la rezultatul
unei uniuni personale sau la o dis-
crețione completă, pe mâna unei ad-
ministrațiuni și mai asiatică ca cea de
astăzi.

Sau cred bărbaiții politici ai com-
patrioților maghiari, că a sosit timpul
pentru o transacțiune nouă?

Atunci națiunea bine își va
trage seama și poate-că o parte din

națiune va țice, că nu-i trebuie uniune
personală și nici altfel de uniune, căci
de uniuni impuse „de nobis sine nobis“,
care nu mai sunt moderne, s'au cam
săturat oamenii. Să bage bine de seamă,
că Schmerling trăesce, ear' Schönborn
a apărut pe scena politică.

Din cuvintele țiarelor maghiare
însă înțelegem, că politici maghiari nu
mai înțeleg „națiunea“ așa cum e pre-
cisată de lege. Ei înțeleg sub cuvên-
tul națiune numai pe Maghiari.

Maghiarii sunt poporul ales, până
când naționalitățile nemaghiare numai
dacă se învrednicesc a fi primite în si-
nul naționalității maghiare fac parte
din națiune. Da, fiindcă așa este na-
țiunea“ în Ungaria, națiunea ma-
ghiară (magyar nemzet), nu însă na-
țiunea ungară, pentru care Maghiar-
ul nici termin n'are lipsă să aibă.

Ei bine, sântem lămuriti asupra
„națiunii“ cum e în lege și cum e în
publicistica maghiară, se înțelege con-
tra legii. Am pute dar' trece la partea
meritorie.

Vom trece și la aceasta, însă cu
altă ocaziune.

REVISTĂ POLITICĂ.

Sibiu, 8 Octomvrie st. v.

Noul ministru de justiție
austriac contele Schönborn a ținut
alaltăieri, când i-au fost prezentați
funcționarii ministerului seu, o cuvên-
tare mai lungă. În aceasta a asigurat,
că este un aderent necondiționat
al politiceii ministerului Taaffe
și ca atare a intrat în cabinet. Mai
departe a accentuat, că va apăra inde-
pendența judecătorilor. Relativ la in-
tențiunile sale legislative a țis, că va
fi totdeauna stăruitor, ca rezultatele scien-
tifice unite cu experiențele moderne
să se unească întru reformarea legilor.

Agitațiunile Cechilor ti-
neri pentru recunoșcerea dreptului de
stat al Boemiei devin tot mai stăru-
toare și mai cutezătoare. Organul lor,
„Narodni Listy“, enunță, că ar fi o
credință naivă, dacă s'ar presupune, că
poporul cehic s'ar mulțumi cu simpla
ceremonie a încoronării Monarchului cu
coroana lui Wenzel. Fără completă
introducere practică a dreptu-
lui public boemic, încorona-
rea ar fi un simplu act religios
fără nici o valoare, astfel se ex-
primă organul D-ului Iuliu Gregr

Negociările pentru în-
cheierea convențiunii com-
erciale cu Elveția n'au

FOIȚA „TRIBUNEI“.

Crăiasa Ținelor.

De

George Coșbuc.

Orcanul însuși stă domol
Și 'n reverii se perde,
Când Ținele, cu peptul gol,
Răsar pe lunca verde.

Frumoase, ca speranțe vii,
Cu trup ca nea de Faur,
Cu părul blond, cu ochi căprii,
Cu haine prinse 'n aur!

Ușoare, ca de neguri, fug
Prin liniștea adâncă —
Obrajii roși ca flori de rug
Sunt nesărutați încă!

Nu veți tu zid d'argint, cu porți
Cioplite 'n roș ca focul?
Ca sufletele celor morți,
Atât de piu e locul.

Acolo ele 'n veci nu mor,
Și vara 'n veci nu moare,
Și ele-și au crăiasa lor
Și toate sunt fecioare.

La țeara lor nici smei n'ajung, —
Dar' într'o ții la poartă
Venl, de drum atât de lung
Sdrobită și mai moartă,

O fată de 'mpărat, cerând
Un adăpost sërmana,
Și se ruga milos și blând.
„Și cum te cheamă?“ — „Ana!“

„Eu nu pot, Ano, să-ți descuiu,
Acest drept al meu nu e,
Crăiesei însă am să-i spuie
Să vină să-ți descuie!“

Pe-un nor de purpur lunecând,
Ea, nobila crăiasă,
Venia, cu părul rîrând
Fuior blond de mătăsă.

Obrajii ei — un alb de fulgi
Și-un roș de curcubeu,
Pe cap un vîl de gingaș giulgiu
Fantastic i-se 'ncheie.

Și trupul sub un fin smarald
S'ascunde, nu s'ascunde,
Străveți prin haină viul cald
Al formelor rotunde.

Ce vii sînt ochii ei crăiesci!
La zid ea stă plecată:
„Deschid, dar' eu mă tem, că ești
Fecior?“ — „Nu, nu, sînt fată!“

Și dându-i Ținele-adăpost
Trăia cu ele soră,
De-atunci cu ele 'n rënd a fost
La jocuri și la horă.

Dar' într'o ții Crăiasa, ea
De Ana dă cu ochii,
Inel avënd, Ana-și făcea
De joc în poala rochii.

„Ce ai tu, Ano?“ — „Jucărei!“
Crăiasa schimbă fețe,
Căci n'a vădută în viața ei
Inel, și ce mândrețe!

Din peatra tronului din rain
Cioplit, în flori măiestre,
El singur unui fiu de craiu
De-ajuns i-ar fi fost zestre.

„Și cum îi țic?“ — „Îi țic inel!“
Pe degetul suleget
Al Ținei sta lovit, cât el
Crescut părea pe deget.

„O, dă-mi-l mie!“ Drăgălaș
Se roagă ea 'mbătăta.
„Ți-l dau eu, Doamnă, de mă lași
Să te cuprind odată!“

Într'un extas atât de mut,
A stat Crăiasa gata
S'o strîngă 'n braț chiar necerut; —
Viclean a zimbât fata,

Și ea, cu ochi înviorați,
Cu drag întine dreptul
Și strînge pe Crăiasa 'n braț,
De pept lipindu-i peptul.

Așa se joacă și doi prunci
Când nu-și înțeleg jocul, —
Dar' Ținei i-a părut d'atunci
Că i-a perit norocul.

A doua ții, sub umbre rari
Într'un tufș de nalbă,
Jucând în palmi mărgăritari,
Avea 'n mâni Ana salbă.

Crăiasa vine ear'. Zărind
Frumoasa jucăreie,
Sêlbatici ochii ei s'apriind
De pofță, să i-o dea.

„Cei asta?“ — „Salbă!“ Viu lucesc
Margeanuri cât dau pară,
Și lamuri înflorite cresc
Și scad și s'apriind eară.

„Aș vré s'o am!“ Șoptia din graiu,
Privind-o ca nebuna.
„Ți-o dau eu, Doamnă, dacă-mi dai
O gură, numai una!“

Pe nimeni ea n'a sărutat,
Ori poate flori și fluturi,
Dar' pentru salbă i-ar fi dat
O sută de săruturi.

Așa se joacă și doi prunci
Când nu-și înțeleg vrerea,
Dar' farmecul a prins d'atunci
Să-și duplice puterea.

A treia ții pe mal de riu,
Privind în valuri crețe,
C'un brâu se juca Ana, brâu
În fel de fel de fețe.

Îl ia Crăiasa 'n mâni, isteț
În copcii să-l închidă,
Cum stă pe trup! Cum strînge 'n creț
Purpurul din himidă!

Ea bate 'n palmi, când vede 'n lac,
Că strînsă-i stă mai bine,
Rotunde ca un cap de mac
Stau sinurile pline.

Și cât de neted o prindea!
Schimbat s'afila enormă,
Că 'n larg vestmânt e toată ea
Un trup fără de formă.

Și ochi-i otrăviți de dulci
N'aveau mirării fine.
„Ți-l dau eu, Doamnă, de mă culci
La noapte 'n pat cu tine!“

„Dar' Ano, pentru-ce nu 'mi cei
Altoeva! Am eu multe —“
„Nu vreau!“ D'a fost capriul ei,
De ce să n'o asculte? —

Sciți voi povestea, când un fiu
De împărat odată,
În pept cu dor turbat de viu,
S'a îmbrăcat în fată,

ajuns încă la rezultatul dorit. Delegații elvețieni n-au primit încă instrucțiuni decisive dela guvernul lor și prin urmare nu se poate să, dacă Elveția primesc concesiunile făcute de monarchia noastră și ce concesiune e gata a face ca în schimb pentru acestea.

Biletele cu conținut vătămător pentru Germania, care s'au imprăsciat la Roma cu privilegiul intrării împăratului Wilhelm, s'a constatat, că în adevăr au fost aduse din Franța. Numai cât nu Francezi, ci, după-cum se vede, Italiani au pus la cale agitațiunea cu aceste bilete. După-cum se telegrafează din Paris, directorul siguranței publice a raportat, că cu privilegiul vizitei împăratului german în Italia s'au trimis dela Marseille la Roma bilete cu conținut vătămător pentru Germania. Aceste bilete le-a expedit un Italian cu numele Angelo Senatori, care imediat după aceea a plecat în Spania. Cheltuelile au fost plătite de societatea italiană „Mazzini” din Marseille, ear' acesta le-a primit dela Roma.

Sobrania Bulgariei este convocată prin decret princiar pentru 27 Octomvrie n. a. c. în sesiune ordinară.

Scirile despre crize ministeriale în Sârbia au încetat cu totul. „Pol. Corr.” anunță din Belgrad următoarele: „Stabilitatea sistemului de guvernare actual este considerată de toți patrioții sinceri, care știu apreația situațiunea internă și externă a Sârbiei, drept o necesitate politică, și de aceea rămânerea în funcțiune a cabinetului actual este salutată cu bucurie. După reînnoțirea regelui în capitală se vor lua hotărârile relative la diferite afaceri interne, precum și la mai multe chestiuni personale pe terenul administrației.”

În Berlin s'au făcut manifestațiuni de adâncă pietate pentru decedatul împărat Frideric III. cu privilegiul aniversării născerii sale. Toate foile au adus articoli de doliu plini de elogiuri și recunoștință. Magistratul capitalei a trimis o deputațiune la vânduva împărăteasă Frideric, care a predat o adresă, în care magistratul declară, că din recunoștință pentru interesul și îngrijirea decedatului împărat față cu Berlinul, magistratul a hotărât a face o fundațiune, care va purta numele împăratului. Fundațiunea va fi de 500.000 mărci și se va folosi pentru înaintarea binelui general al poporului. Tot în aceea zi, în care s'a predat adresa, au asistat împărăteasa Frideric, cu prinții și prințelesele regale și cu moștenitorul Greciei, la așezarea petrii fundamentale a mausoleului ce se clădește la Potsdam pentru împăratul Frideric.

Din altă parte a Germaniei primesc „N. Wr. Tgbtt” o scire ciudată. Anume 'i-se scrie din Alsacia, că acolo s'au distribuit între popor chibritelnițe cu portretul prințului Alexandru de Battenberg. Acesta este zugrăvit când ca general,

când ca colonel de cavalerie, când ca rege al țerilor imperiale Alsacia-Lorena, când ca mare-duce de Alsacia-Lorena sau simplu ca Alexandru I. de Alsacia-Lorena. Nu putem să, din care parte vine această originală agitație, dacă nu e cumva vre-o rămășiță din sezonul castraveților acri, dar' la tot cazul interesantă este ideea: Alexandru de Battenberg, suveranul Alsaciei-Lorenei și — de bună seamă și cumnat al împăratului Wilhelm. Oare cu aceasta s'ar învoi Țarul Rusiei?

Până la altele Rusia se gândește cu totul la alteceva. După multe silințe 'i-a succedat a face un împrumut mare din capitalul european. Din Bruxella se telegrafează, că în zilele acestea se va subscrie contractul relativ la acest împrumut, ear' după aceea se vor începe imediat subscripțiunile pentru acoperirea lui, la Berlin, Paris, Bruxella și Amsterdam.

Congresul național-bisericesc gr.-or.

(Raport special al „Tribunei”.)

Sibiu, 8 Octomvrie v.

Sedința a VII-a dela 7/19 Octomvrie.

În ședința aceasta s'a continuat desbaterea specială asupra regulamentului pentru alegerile de protopresbiteri. După deschiderea ședinței, care a urmat la 10 oare înainte de amiază, s'a citit și autenticat protocolul ședinței premergătoare. Președintele a prezentat apoi: 1. Raportul consistorului metropolitan, prin care se așterne contractul despre cumpărarea unei case în Oradea-mare pe seama fundațiunii lui Gojdu; 2. Scrisoarea protopresbiterului din Timișoara Meletie Dreghici, prin care abdică de asessoratul la consistorul metropolitan și cere să se facă în locul lui altă alegere în senatul strins bisericesc al consistorului metropolitan; și 3. O suplică a preotului Lungu din Mărieș pentru de a fi restituit în parohie. Actul dintâiu se predă comisiunii speciale, abdicarea asessorului cons. M. Dreghici se ia la cunoștință, ear' petițiunea preotului Lungu se transpune comisiunii petiționare.

Deputatul caval. de Pușcar prezentează o propunere, în urma căreia să se instituească pentru senatul epitropesc al consistorului metropolitan un oficiu ajutător de contabil și controlor asupra tuturor fondurilor ce se administrează la metropolie, ear' consistorul să pregătească un regulament și să-l aștearnă spre aprobare proximalului congres ordinar și să se îngrijească, ca unul dintre membrii senatului epitropesc ce va conduce acest oficiu să-și câștige toate cunoștințele de contabilitate.

Propunerea aceasta se transpune comisiunii organizatoare.

După-ce la propunerea comisiunii verificatoare se mai verifică deputatul ales în cercul Iliei din archidieceasă Eugen Brote, urmează ordinea șilii: continuarea desbaterei speciale asupra proiectului de regulament pentru alegerea de protopresbiteri.

La ș-ul 9. deputatul Zigre propune ca un alineat nou sau un ș. nou, care ar fi

să fie atunci ș-ul 10 și anume, ca regulamentul să se ocupe îndetaliat și de calificațiunea candidaților de protopresbiteri, să se mai adauge, că, având în vedere ș-ul 53 al „Statutului organic”, după care candidatul are să fie capabil și binemeritat, concurenții au a dovedi, că au absolvat cel puțin 8 clase gimnaziale sau reale, că au făcut examenul de maturitate și că au făcut examenul de calificațiune protopresc cu distincțiune; mai departe au să producă și un atestat de conduită. De binemeritați să se privească aceia, care au împlinit cel puțin 5 ani în serviciul bisericeii și al școlii, precum și aceia, care s'au distinș prin produsele lor literare pe terenul bisericesc ori școlar.

După o discuțiune mai scurtă propunerea lui Zigre se predă comisiunii organizatoare, de asemenea și propunerea deputatului Stănescu, care cere, ca la frasa ultimă a ș-lui despre calificațiune să se mai adauge și cuvintele „afară de cazul, când calificațiunea concurentului îndeobșe ar fi cunoscută.” Astfel ș-ul 9 rămâne în suspens, până-ce va raporta comisiunea asupra propunerilor de mai sus.

Ș-ul 10 despre termenul concurselor se primesc în textul propus de comisiune, care numai în stil se deosebește de cel original, și cu modificarea propusă de dl Eugen Brote, și cu privire la publicarea concursului în foaia destinată spre acest scop, ear' nu în foaia oficială, care până acum nu există.

Șș. 11, 12, 13, și 14 se primesc în textul original. Ceialaltă șș-fi până la ș-ul 23 se primesc cu puține modificări stilare. De asemenea și ș-ul 24. Deputatul N. Zigre propune însă după acest ș. alți trei șș-fi noi și adică: 1. Concurentul este obligat a influența direct ori indirect asupra alegătorilor; 2. În contra actului de alegere efectuat în sinodul protopresbiterial, pentru defecte de formă, părțile interesate au dreptul de a apela în termen de 14 zile, ear' consistorul eparchial e dator a pertracta aceste gravamine de nulitate în ședința plenară înainte de întărirea actului de alegere. 3. Concluzul de întărire al consistorului în merit nu este atacabil, pentru defecte de forme însă, părțile interesate pot face recurs de nulitate la consistorul metropolitan. Executarea concludului consistorului eparchial se amână până la rezolvarea afacerii prin consistorul metropolitan.

Desseanu propune, că senatul plenar este competent în afacerile de alegere.

Ambe propunerile se predau comisiunii organizatoare.

Ședința se ridică la 2 oare după amiază, anunțându-se proxima ședința pe ziua următoare la 10 oare a. m. cu ordinea șilii: Continuarea desbaterei asupra proiectului de regulament pentru alegerile de protopresbiteri.

CRONICĂ.

Numiri. Ministerul reg. ung. de culte și instrucțiune publică a numit de profesori definitivi la școala reală de stat din Brașov pe Dr. Carol Matyčka și Bela Széprety. Mai departe a numit de învățător definitiv la școala civilă de stat din Făgăraș pe Alexandru Pilisi.

Regularea graniței între Austro-Ungaria și România este aproape terminată. Diferențele ce au existat la *triplex confinium*

dintre Bucovina, Transilvania și Moldova s'au delăturat la fața locului, în prezența tuturor comisiunilor, și s'au așezat deja și semnele definitive ale graniței.

Comisiunea economică a comitatului Sibiu. În ședința de ieri a acestei comisiuni s'a acordat 200 fl. asociațiunii pentru produsele de vii din Mercurea; s'a dispus la cererea reuniunii române de agricultură din Sibiu cu text românesc tipărirea statutului organic al economiei de instrucțiune; s'a luat la cunoștință reînnoțirea în țeară a stipendistului Sabin P. Barciannu; și în fine se încuviințează unele spese privitoare la economia de instrucțiune. Elevii la această economie s'au însinuat patru, dintre cari nici un Român. Terminul este încă deschis și atragem de nou atențiunea agricultorilor noștri la aceasta economie de instrucțiune. (Vezi „Tribuna” Nr. 218 a. c.)

Parastas. Mâne se va săvârși în biserică greco-orientală din Sibiu-cetate un parastas pentru întru țericie pomeniții mcecași ai națiunii și bisericeii române Andreiu baron de Șaguna și Emanuilă Gojdu.

Societatea de lectură a tinerimii studioase dela institutul teologic diecesan din Caransebeș, adunându-se Joi, în 29 Sept. v. s'a constituit pe anul de gestiune 1888/9 în următorul chip: Președint dl profesor Gherasim Sârbu; vice-president și redactor Ioan Murgu, cleric curs. III-lea; notar de corespondențe Avram Corcea, cleric curs. III-lea; notar de ședințe Ioan Popovici, cleric curs. II-lea; bibliotecar George Popa, cleric curs. II-lea; vice-bibliotecar Ioan Jula, cleric curs. I.; cassar Petru Ieremia, cleric curs. II-lea. Membrii în comite: Nicolae Blajovan, Martin Ciulin, George Neda, clerici curs. III-lea; Nicolae Constantinovici, Romul Furdul, Aurel Popovici, clerici curs. II-lea; Nicolae Groza, Nicolae Ionescu și Ioan Popovici, clerici curs. I.

Hymen. Dl Dr. Aurel Muresianu, proprietarul și redactorul responsabil al „Gazetei Transilvaniei” își săvârșește mâine, în 9/21 Octomvrie a. c., cununia sa cu d-șoara Elena I. B. Popovici din Brașov, elevă a academiei artelor plastice din Viena. Felicitările noastre colegiale!

Inscripție veche. La nise săpături în Alba-Iulia s'a găsit o tablă de marmoră cu inscripție latină. Tabla a fost dusă în muzeul istoric al comitatului Albei-de-jos. Literele sânt în parte șterse; întregită, scrisoarea e aceasta:

EX IVSSV DEI
APOLLINIS FON
TEM AETERNIVLP
PROCVLIVNS
SPECVLATOR
LEG XIII. G. GORDIA
NAE A SOLO RESTI
TVIT

Adică: Ex iussu Dei Apollinis fontem aeterni Ulp. Proculinus speculator leg. XIII. gem. Gordianae a solo restituit. (La voința Deului Apollo, a restabilit pe din deplin fântâna veșnică Ulpiu Proculinus, comandantul legiunii duple XIII. gordiane).

Prima zăpadă. Ziua de ieri, 19 Octomvrie, a fost o zi critică, după-cum numesc Dr. Falb acele zile, în care se întâmplă ceva extraordinar în natură. Ieri a nins de prima-ora și numai pe la noi, ci, precum anunță telegramele, mai peste întreagă Europa mijlocie. Deși a ninge nu e ceva lucru extraordinar în natură, Dr. Falb și-a salvat totuși profeta sa, căci zăpada de ieri a fost prea de timpuriu căzută și prin urmare totuși nu e ceva ordinar. Deodată cu zăpada s'a schimbat și temperatura, frigul a

început să-și exercite puterea. De aseară ninge în continuu.

La universitatea din Cernăuți s'a numit din partea Maiestății Sale Monarhului un nou profesor român, în persoana d-lui Dr. Emilian Voiuțchi.

Metod de propagandă ruteană. Sub acest titlu cetim în „Revista Politică” următoarele șire, care arată din destul, cum vâenează Rutenii după Români în Bucovina. „O femeie dintr'un suburbu al Cernăuților, din Roșă, vine la un preot din apropiere și 'i vorbese rusește. Preotul, judecându-o după port, îi răspunde românește, dar' replica urmează tot în limba ruteană. Atunci se scoală un student de teologie, care până în momentul acela fusese martor ocular la această nostimă conversație, și dăce: „D'apoi bine, leliță! Sânt și eu din Roșă și te știu, căci 'mi-ai fost vecină. Atunci nici nu sciai rusește, ce e cauza de ai învățat-o așa de iute și cum de 'ți-ai uitat limba, cu care te-ai născut?” — „Să trăsesci, domnișorul, dacă mă cunoști și nu-ți este rusine să stai cu mine de vorbă, apoi 'ți voi spune dreptea: Vândușe odată lapte la un domn din Cernăuți; când am ajuns la dînsul acasă, el 'mi-a ținut o cazanie frumoasă și 'mi-a ținut, că numai acela poate să aibă parte de raiu și de împărăția cerului, care vorbese în casa sa limba lui Dumnezeu, adică limba rusească. Ear' cine vorbese limba țigănească sau moldovenească, acela va sta afară la poarta raiului ca câinii și Dumnezeu se va feri de a-l lăsa în raiu, cum ne ferim noi astăzi de a lăsa pe Țigani în curțile noastre!... De atunci mă feresc a vorbi în limba părinților mei, și soțul meu și copiii mei. Tot așa face și o vecină de ale mele!”

Locul băieților. La judecătoria cerc. din Gran a apărut zilele acestea un locuitor din Solnoc, un moșneg de 72 ani, și s'a anunțat de ucigaș. Casul 'l-a povestit el așa: Înaintea casei lui se jucau într'o țică mai mulți băieți din sat, ear' el, făcându-și micii ștergari prea multă larmă, 'i-a provocat să se îndepărteze. Neascultându-l, el a luat un revolver și a împușcat preste ei ca să-și sparie, din neorocire însă glonțul a nimerit într'un băiat de 14 ani. De frica oamenilor din sat, ca să nu-l omoare, ucigașul s'a anunțat judecătoriai.

Regele Milan. O scrisoare din Belgrad adresată Țarului „Times” exprimă temere în privința stării mentale a regelui Sârbiei. Se vorbese, că el începe a pătimi de alienațiune.

Sinodul arhieresc sârbesc, care se va ține poimâne, în 22 Octomvrie n. a. c., la Carlovitz, va alege un episcop pentru scaunul vacant de Pacraț. Candidați sânt archimandritul din Pacraț Miron Nicolaevici și archimandritul mănăstirii dela Meșița Pantilimon Zsivcovic.

Alianța popoarelor latine. Revoluționarii italieni Cipriani și radicalii francezi Rochefort se săfășese acum pentru înființarea unei mari ligi, care să urmărească prin toate mijloacele îndeplinirea unei alianțe a tuturor popoarelor latine. Un lucru, care seamănă cu vânătoarea de pesci prin aer!

Europa remaniată. Un corespondent din Bruxella al Țarului „New-Jork-Herald” a avut o convorbire cu Emil de Laveleye asupra remaniării eventuale a echilibrului european. Eată darea de seamă din Herald: Împărțirea Peninsulei B-alcanice între Austria și Rusia e o fantasmă ca toate celelalte combinații. Austria nu voese să împărțească Peninsula-Balcanică cu Țarul. Ce-și va folosi Austriei Salonicul, dacă Rusia va pune mâna pe Constantinopol? Ținta principală a Austriei e, de a pune mâna pe întreagă peninsula. Aceasta o va face nu prin euceriri teritoriale.

— „Catarina!” sună o voce răgușită. Ordynow tresărit. În ușă stătea Murin. Se învălșe în straiul de blană; fața lui era palidă ca a unui cadavru; cu o privire nebușească se uită la Catarina. Și ea îl privi palidă, nemșcată, legată de puterea demonică a privirii lui.

— „Vină la mine, Catarina!” șopti bolnavul și părăsi odaia. Catarina privi nemșcată în aer, ca-și-când bătrânul ar mai fi stat tot acolo.

— „Pe mâne deci, lacrimile mele” — dăce ea cu un zimbet deosebit; — nu uita unde m'am oprit: „alege-ți pe unul dintre doi — care 'ți este drag, care nu... Nu vei uita?” și vei răbda o noapte?”

— „Catarina, nu te du, nu te nenoroci! Este un nebun”, — murmură Ordynow.

— „Catarina!” — s'auzî de după părete.

— „N'ai teamă, el nu mă omoară. Noapte bună, sufletul meu frate! Dormi fără de grijă. Te vei trezi mâne la bucurie.

Ea îl sărută cu patimă.

— „Catarina! Catarina!” — Ordynow cădî în genunchi înaintea ei și o rugă să rămână. Ea îi zimbî, plângînd în zimbet, și eși din chilii.

Ordynow ascultă încordat când intră ea la Murin. Nici un șoptot nu se auzî. El voi să fugă după dînsa, dar' picioarele-și șovăiau, doborît de slăbiciune, se puse pe pat și cădî încurînd într'o apîpire bolnăvicioasă.

(Va urma.)

Cu glas schimbat, punînd pe pept
Altița, nu arama,
Cu fus d'argint în brațul drept,
Si 'n loc de coif năframa?

P'un tron de aur el ședea,
Ear' la a lui picioare
Crăiasa Dinelor plîngea,
O fată muritoare,

Cu ochii lîngedî de nesomn,
Cu pîrul preste față:
„Vai, singur D-șeu e Donn
Și moartea numai viață!

D'acum chiar vrînd să nu te-ascult,
Rămân o amăgîță;
Vai, cât te-ai priceput de mult
La ducerea 'n ispită!”

Ear' el, acel-ce ieri a fost
O Ană de smerenii,
Țicea zimbînd din vesel rost:
„Pe fete cu vedenii

„Le prindî! Ce plîngi? Ai să primesci
Să vii cu mine-acasă,
Crăiasă când tu nu mai ești,
Vei fi împărăteasă —”

Găzdărița.

— Narațiune. —

De F. M. Dostoievsky.

Traducere de Gil.

(Urmare.)

Catarina se opri, covîrșită de cea mai adîncă emoțiune. Ea voi să vorbească mai departe, dar' ochii ei strălucitori întîlniră pri-

virile pătimașe ale lui Ordynow. Ea își acoperî cu mâinile fața inundată de roșeață și o ascunse în perini.

— „Ah, nu asta este nenorocirea mea, — dăce ea după o pauză și-și ridică fruntea; — ce-ți este mie mama, deși nu pot să-mi agonisesc altă mamă în lumea cea largă! Ce are să însemne, că în oarele ei grele din urmă m'a blăstemat! Ce-ți pasă mie de viața aurie de mai nainte, de camera mea senină, de libertatea fetiei mele! Ce este într'aceia în fine, că m'am vîndut spiritului celui rău, că 'mi-am predat sufletul peirii, că am schimbat fericierea cu păcatul cel de veci! Nu acesta e chinul meu, deși într'aceasta zace perirea mea! Dar' amar îmi este și îmi sfășie inima, că eu sînt roaba lui necinstită; necinste și rușine este pentru mine, că inima mea se alipește de spurcatul, că nu are putere de a se desbrăca de el!”

Un plîns convulsiv îi întrerupse vorba, de respirarea cea ferbîntă 'i-se uscară buzele, sinul 'i-se ridică și se afunda tare, ochii ei fulgerau de indignațiune. Ordynow se uita mirîndu-se la ea. „Spune-ți ce poftești?” grăi el în fine. — „Ce să mă fac? ... Eu sînt gata la ori-ce!”

Catarina îl privi nemșcată. Ea voia să-și răspundă, dar' nu-și afla cuvîntul.

— Nu 'ți-am spus tot, — dăce în fine încet cu glas tremurător; — ar fi trebuit să-ți spun cum am trăit un an la el — dar' asta n'am să o fac. Și după-ce a trecut un an, mersu el cu camerașii sei pe rîu la vale și eu rămăsei la maică-sa într'o casă lîngă rîu. Eu așteptai o lună, încă o lună, — când mă întîlni în orașul meu natal un tîner neguțător, și cum îl vîdîu, îmi adusei aminte de

vremurile de aur trecute. Și el dăce cătră mine: „Dragă sorioară, eu sînt Alioșa; bătrânii ne logodiseră solemn încă de pe când am fost băieți, scii? N'ai uitat? Adă-ți a-minte, eu sînt din comuna voastră: ... Ear' eu îl intrerusei deodată în vorbă: „Ce se dăce în comuna noastră de mine?” „Oamenii dăce, că te-ai îndepărtat cu necinste de acasă, că ai uitat de cinstea ta feciorească și că te-ai îndreptat unui hoț, unui coruptor de suflete.” — „Și ce dăci tu, Alioșa?” — „Multe voisem să-ți dăce când am venit încoace. Dar' acum când te revîd inima mea este amorțită — ear' tu, copilă frumoasă, seducătoare, rîde de amorul meu.” El stătuse aci preste o lună de zile. Pe tovarășii sei îi trimisese. Rămase singur de tot. Eu îl compătimitam în durerea lui. Într'o dimineață îl întîlnii. Eu îi dăsei: „Când se va întucea, Alioșa, așteaptă-mă la trecătoarea de jos; vom pleca împreună în patria ta. Mie 'mi-s'a urît de viața mea ticăloasă.” Noaptea vine. Eu strînei legăturica mea. Sufletul tremura și se sbătea în mine... Atunci — pe neașteptate, — dintr'odată se reînnoțise stăpînul meu. „Salutare. Vîno. Rîful devine neliniștit, vîforul nu așteaptă după noi.” Eu îi urmasem. Sosirăm la rîu. Casa cea mare de pe celalalt țerm era atît de departe. O luntrîță stătea gata de plecarea, în ea ședea un lopătar cunoscut, ca-și-când ar fi așteptat pe cineva.

— „Uită, Alioșa! Dumnezeu să-ți ajute! Ce fel? Te-ai întîrziat? Grăbesci la corăbiile tale? Ia-ne și pe noi, bunule, pe mine și pe stăpîna mea, trece-ne dincolo. Luntrîța mea e deja dincolo.” — „Pune-te în lăuntru”, — dăce Alioșa. Mă duresu sufletul când 'i-am auzî glasul. „Vîntul este al tuturor. În barca

mea este loc pentru voi”. Întrărăm în luntre. Noaptea era întunecoasă, stelele se ascunseră, vîntul ural, valurile se ridicau strâșnic. De țerm ne vom fi îndepărtat deja cam de un verst. Noi tăceam cu toții. „Uraganul s'a pornit”, începî în fine stăpînul meu, „așa un vîfor n'am mai vîdît. Ce e Alioșa? Nu e prea greu pentru luntrîță — trei inși sîntem prea grei, nu?” — „Pe toți trei nu ne duce barca”, — răspunse Alioșa. „Unul dintre noi e prea mult.” Vocea lui tremura de durere și ură. „Te-am cunoscut, Alioșa, încă de pe când erai copil mic; eram prieteni, eu și tată-tău. Spune-ți Alioșa, poți să ajungi fără barcă la țermuri ori te cufunși și 'ți aduci în primejdie sufletul?” — „Nu pot să ajung fără de luntrîță la țerm. Și tu, omule, dacă ai pica în apă, pută-vei trece?” — „Nu pot. 'Mi-ar fi sfîrșitul. Rîful furtunos nu m'ar duce. Ascultă-mă acum, Catarino, mărgăritarul meu scump, — eu îmi aduc aminte de o noapte, care semăna mult cu aceasta; dar' atunci valul nu se legăna, stelele luciau și luna lumina. Voiu să te întreb naiv de tot: nu ai utat?” — „Îmi aduc aminte”, dăsei. — „Și dacă n'ai uitat, atunci și sciu cum un om de treabă instrua pe o fată frumoasă, de a-și relua libertatea dela cel neubit. Ei?” — „Nu, n'am uitat nici de aceea”. Privese la grozavul întrebător, cum ședa el liniștit leoului, în vreme-ce vîforul îi întra prin pîr, și nici eram viuă, nici eram moartă. — „Ah! N'ai uitat! Ean veți dar', — în barcă este prea greu. N'a sosit ceasul cuiua? Spune-ți, draga mea.”

— „Eu nu 'mi-am dăce atunci cuvîntul”, — șopti Catarina palidă. ... Dar' nu sfîrșise.

o prin triumful influenței sale economice și politice, grație noilor orientări, care trec prin Pesta. Ea se va sili a consolida această influență, încurajând aspirațiile autonome ale statelor balcanice prin opoziție în politica ambițioasă a Rusiei. În această politică de cuceriri va fi ajutat de Anglia. Dl de Laveleye nu speră într-o pace eternă; el nu consideră echilibrul actual al forțelor ca definitiv. Eminentul economist belgian presupune, că în viitor forțele germane, austriace, italiene și engleze vor fi contra Rusiei și Franței. Războiul viitor va fi crâncen. Germania va da Finlanda Suediei și va adnexa provinciile baltice ale Rusiei și va tăia din imperiul moscovit o bucată mare de teritoriu, care va deveni un stat independent nominal cu un arhiduce austriac în capul său. În alți termeni, vechiul regat al Poloniei va fi reconstituit sub influența Austriei, se va forma un fel de stat-tampon între Austria fortificată și Rusia împinsă până pe malurile Dniestrului. În Orient Basarabia va fi înapoiațată României, care va deveni un nou obstacol pentru ursul rus. Cu chipul acesta Rusia nu va ajunge nici odată la Constantinopol.

VARIETĂȚI.

(Cum s'a descoperit un omor.) Locuitorii din satul Hohenstadt de lângă Oltmütz, în Moravia, au auzit într-una din zilele trecute un câine urlând într-o curte goală, într-un chip așa de plângător, încât le venia rău. Mai mulți săteni se uitară preste gardul curții și vădură un câine mare de vânătoare răcâind pământul și oprindu-se din când în când ca să plângă cu jale.

Oamenii se încercară să-l alunge, însă câinele se repezi la ei ca să-i muște.

Mai târziu trecu pe acolo primarul satului, care văzând pe câine scurmând cu atâta stăruință, ordonă unor lucrători să sape pământul în acel loc.

La o adâncime aproape de un metru se descoperi cadavrul îngrijitorului castelului, al cărui cap era cu deservire sfărâmat.

Îngrijitorul era considerat ca plecat într-o călătorie, care trebuia să fiină o săptămână. De patru zile nu fusese vădit prin castel.

Făcându-se o anchetă amănunțită, s'a constatat, că îngrijitorul fusese ucis și îngropat în curte de către servitorii castelului. Cănele descoperitor era al victimei.

(Omorul dela capul Podului-Mogoșoaci.) Acum trei ani un omor s'a întâmplat la bariera dela extremitatea „Căii Victoriei”, în Bucuresci.

Un cantonist auzi în timpul nopții sgomot prin curtea locuinței sale. Fiindcă tocmai atunci extremitățile orașului erau bătute de hoți, cantonistul lui pușca și trase un foc în curte. Apoi ne mai auzind nici un sgomot, se retrase în locuința sa.

Sergentul însărcinat cu paza în acel loc, crezând că vre-un omor s'a comis, alergă în partea de unde auzise detunătura și deodată zări pe un om fugind.

Sergentul îi strigă: — Stă!

Individul fugia mereu. Atunci sergentul mai strigă de două ori fugarului să stea și, fiindcă acesta nu se opri, trase cu pistolul în el.

Necunoscutul cădu.

Greu rănit, a fost dus la spital, unde declară, că venia spre oraș cu o căruță cu țuică, când fu surprins de sgomotul de pușcă dela cantonist și că apoi, văzând pe un sergent alergând spre dînsul, o rupse la fugă, de teamă să nu fie arestat.

Împușcatul muri după o scurtă agonie. Sergentul, fiind arestat, a fost dat judecării.

Instrucția nu găsi cas de urmărire, însă camera de punere sub acuzare ordonă trimiterea lui înaintea curții juraților.

Ieri se înfățișă procesul. Procurorul însuși în rechizițiile sale ceru achitarea inculpatului, dicând, că dacă acest sergent ar fi osândit, ar fi osândiți și superiorii lui, care poruncesc formal tuturor sergenților de barieră, ca în casuri suspecte, dacă după trei somații un bănuț n'ar răspunde, să tragă.

Juriul a dat un verdict negativ, ear' curtea a rostit achitarea acuzatului, care a fost numai decât pus în libertate.

(Vermuth salicilic.) Un fabricant din Cete a fost tras în judecată, pentru-că a vândut vermuth falsificat cu 6—8 grame de acid salicilic de hectolitră. Desbaterile acestei chestiuni au fost interesante din cauza acțiunii ce acest acid exercitează asupra sănătății publice.

Se știe, că în Franța la 1880—1882 consiliul de igienă din Paris a condamnat acidul salicilic ca toxic (otrăvitor). Academia de medicină de asemenea și-a dat avizul ei, susținând, că acest acid este vătămător sănătății și că adăugarea sa între substanța alimentară constituie o falsificare pedepsită prin legea din 27 Martie 1851.

Advocații apărării au susținut, că salicilizarea lichidelor nu prezintă nici un pericol pentru sănătatea publică și, departe de a constitui o falsificare, el împiedică din contră

alterațiunea adevăratelor substanțe: ca, vinul, berea, păstrează carnea, peșcele, fructele și mai cu seamă vermuth-ul, fiindcă joacă rolul de anti-fermentibil; amestecat cu must sau cu vin alb.

Facultatea de medicină din Lille, Paris, Bordeaux etc., domnii Pateur Vulpian etc., au declarat, că acidul salicilic este absolut nevătămător până la doza de 40 gr. la hec. l., cu toate acestea tribunalul a declarat pe dl Dejean culpabil și l-a condamnat la 200 l. n. amendă.

Oare la noi în țeară și mai cu seamă prin orașele principale, câte substanțe alimentare falsificate nu se trec prin stomacurile cetățenilor, fără să se mai ocupe cineva de ele?

(Un rătăcitor american) unic în felul său s'a făcut între doi arăndași din Statele Unite cu privire la alegerea președintelui. S'a adresat un proces-verbal al rătăcitorului, în care se țice, că una din părți, în cazul când candidatul favorit nu va reuși, cedează celelalte femeia sa în deplină proprietate, dar' dacă va reuși, arăndașul celalalt va da celui de al doilea o vacă Jersey valorând 50 dolari. Femeia a primit acest rătăcitor.

Cel mai mic procent.

Statistica asupra morburilor, care obvin în diferitele spitale militare ale țerilor, arată, că bolnavii de boală de ficat dau cel mai mic procent de reconvalescenți. Când ficatul e greu atacat, e exclusă cu totul posibilitatea vindecării; numai boala mai ușoară se pot de deplin vindeca. Cei morboși de plămâni ori de alte organe nobile, ori-cât de greu se fie bolnavi, au totuși mai multe prospecte de vindecare ca cei morboși de ficat. Aceasta ne dovedește îndeașuns, ce organ nobil e ficatul și cât e de delicat în natura lui.

Sângele vênos, când trece prin corp cătră plămâni, ajunge prin ficat, unde se curățește de toate părțile sale veninoase, și astfel el e un mijloc de purgativă și de ușoară consumare.

Când ficatul e însă bolnav, acele substanțe vênose ale sângelui nu se îndepărtează; ele rămân în corp, în loc de a fi stoarse așa precum cere natura; o parte din aceste substanțe circulează prin sânge și în loc să se deosebească de corpul putere nouă de viață și să deie țările organelor, ele ruinează întreg sistemul. Prin aceasta se dau naștere pericolușorilor morbi de ficat, care devin cronice dacă nu se curează și sînt cu greu de a se vindeca.

Dr. F. Boeticher e scriitorul următoarelor rânduri: „Vă împărtășesc cu tot devotamentul, că Safe Cure a lui Warner am întrebuințat-o cu bun succes contra boalei cronice de ficat.”

— Prețul dela Safe Cure a lui Warner e 2 fl. de sticlă și se capătă în cele mai multe farmacii. Broșura se trimite gratuit și franco. — A se adresa la depositul principal: H. H. Warner & Comp. Pojon.

POSTA ULTIMĂ.

Budapesta, 19 Octomvrie n. Se vorbește, că subsecretarul de stat Wackerle va primi portfoliul finanelor.

Berlin, 19 Octomvrie n. Raportul din Roma al țiarului „Schwabischer Mercur” află, că reintorcându-se împăratul Wilhelm dela Papa, ar fi țis cătră regele Umberto: „I-am luat orice iluziune!”

Londra, 19 Octomvrie n. „Daily News” anunță din Constantinopol: Planul unei note colective a tuturor puterilor signatate în privința Bulgariei s'a zădărnicit prin refuzarea Angliei de a participa. Negocierile respective au avut loc în Viena. Salisbury a înștiințat guvernul german, că Anglia dorește a-și susține politica sa de a nu se amesteca în nici o chestiune a Turciei-europene.

Bucuresci, 19 Octomvrie n. Faimele răspândite din cercurile guvernamentale despre pretinse diferențe între coroană și guvern sînt cu deservire neadevărate.

SERVICIUL TELEGRAFIC

al „TRIBUNEI”.

Bucuresci, 20 Octomvrie n. În adunarea de alegători numeros cercetată, generalul Manu a motivat eșiră conservatorilor liberali din opoziția unită și a apărât guvernul față cu împutările aderenților lui Brătianu.

Roma, 20 Octomvrie n. Monarhii au mers la 2¼ oare la gară. S'au îmbrățișat și sărutat mai de multe ori și și-au strigat „la revedere”. La 3 oare după ameați împăratul german a plecat apoi cu trenul.

Viena, 20 Octomvrie n. Împăratul a numit pe contele Badeni de locoțitor în Galiația.

Bibliografie.

„Românische Revue”. Politisch-Literarisch-Monatschrift. Herausgeber: Dr. Cornelius Diaconovich. Direction in Resicza (Süd-Ungarn). X. Heft. Mitte Oktober 1888. IV. Jahrgang. Inhalt des Doppelheftes pro Oktober-November 1888. Der Pressprozess gegen General Traian Doda. Einleitender Artikel. — Die Schwurgerichts-Verhandlung. — Die Anklage. — Din Nullitätsbeschwerde. — Schlusswort. — Einiges über den Gang und die Entwicklung der theologischen und clericalen Cultur in der Bucovina. Von Isidor Ritter von Onciul. Din Pressfreiheit in Ungarn. Von Alexander Moosonyi. Argir und Helene. — Ein Märchen. Aus dem Romänischen des Ioan Barac, von L. V. Fischer. Breitschuler und Dürherz. Romänisches Märchen des N. D. Popescu, deutsch von P. Broșteanu. (Fortsetzung). Rundschau. Kunst und Litteratur.

„Revista Politică”. Apare de două-ori pe lună în Suceava. Unicul organ politic românesc în Bucovina. Anul III. Redactor responsabil Dr. Mateiu Lupu. Nr. 19 dela 15 Octomvrie, cuprinde: Români bucovineni și „Revista Politică”. — Cum sântem noi reprezentanți în consiliul școlar al țerii. — Statul și biserica. — Corespondența particulară. Ținta cetelnilor de preste Prut. — Dieta Bucovinei. — Pentru popor: Despre alegeri. — Sciri mărunte. — O lămurire. — Bibliografie. — Foiața „Revistei Politice”: Alunul, poesie de Vasilie Bumbac. — Pucii balțai, poveste din Căndreni, de Simeon Fl. Mărian.

Extrase din „Budapesti Közlöny”.

Licitațiuni:

— 9 Noemvrie st. n. a. c. imobilele Mariei Somoskeöy căst. Vas, în Felső și Alsó-Hangony, de cătră tribunalul reg. din Rimaszombat.

— 3 Decemvrie st. n. a. c. imobilele lui Filip Gescheit de cătră tribunalul reg. din Rimaszombat.

— 12 Noemvrie st. n. a. c. mobilele lui Iosif Dedinsky de cătră judecătoria cerc. din Sânt-Miclușul-mare.

— 3 Noemvrie st. n. a. c. imobilele lui Fărcăș Kohn în M.-Bodzás de cătră executorul jud. din Arad.

Edict:

A se însinua pretensiunile în 45 de țile: — la rēmasul după Borbala Ludwig la trib. reg. din Biserica-albă.

Posturi vacante:

— Un post de scriitor la judecătoria cerc. din Oraviczabánya, cu salariu de 500 fl. și 100 fl. relut de curtir. — A se adresa în patru săptămâni la autoritățile competente.

— Un post de notar public în Szenicz. — A se adresa în 14 țile la autoritățile competente.

— Un post de magistru postal în Kis-Pereg (ett. Aradului) prelungă 100 fl. cauțiune; salariu 150 fl., paușale 40 fl. și ca anmanuare 18 fl. — A se adresa în trei săptămâni la autoritățile competente.

— Un post de magistru postal în Ó-Sztapár (ett. Bács-Bodrog) prelungă 100 fl. cauțiune; salariu 150 fl., paușale 40 fl. și ca anmanuare 15 fl. — A se adresa la autoritățile competente.

— Un post de jude la tribunalul reg. din Fiume, cu salariu de 1500 fl. și relut de curtir 200 fl. — A se adresa în două săptămâni la autoritățile competente.

— Un post de oficial de socoată clasa a III-a la perceptoratul reg. de dare din Munkács, cu salariu de 500 fl. și 100 fl. relut de curtir. — A se adresa în două săptămâni la autoritățile competente.

— Un post de oficial de socoată clasa a II-a la tribunalul reg. din Bichis-Giula, cu salariu de 600 fl. și 100 fl. relut de curtir. — A se adresa în două săptămâni la autoritățile competente.

Buletin meteorologic.

Sibiul, 20 Octomvrie, 6 oare dimineața.

Presiunea atmosf. în mm. (Mediul lunar 726.9)	Temperatura după Celsius	Maximul și minimul de temperatură	Direcția vântului
Observată	Diferența din prețiu		
726.0	+3.9	+1.0 +6.8 +0.0	SO

Din țeară, 18 Octomvrie, 7 oare dimineața.

Stațiunile	Presiunea atmosf. în mm.	Temperatura Celsius	Vântul direcția	țaria
Săltmar	764	+ 3.0	N	1
Oradea-mare	—	—	—	—
Cluj	765	+ 7.2	O	1
Orșova	763	+10.4	NO	1
Timișoara	765	+ 9.5	O	2
Arad	763	+ 8.1	NV	4
Panciova	761	+10.4	NO	2

Sosiți în Sibiul.

La 20 Octomvrie n.

Hotel „Neurivra”. Koch, cu familia, privatier din România. Bleiner, Behron, Abeles, toți comercianți din Viena.

Economie.

Căile ferate române. Statul român posedă ați o rețea de căi ferate în lungime de 2405 chilometri; parte din aceste căi au fost construite prin concesionari în contul lor, parte de concesionari în contul statului, parte de stat prin antreprisă și unele de stat în regie. Este interesant să arătam aci întinderea acestor linii. Eată aceste linii: Liniile conedate: Roman-Suceava-Focșani-Iași 179.537 m. Vărășci-Botoșani 44.531 m. Liniile statului: Cernavoda-Constanța-Rim. 64.000 m. Bucuresci-Giurgiu 67.170 m. Giurgiu-Smârda 1.980 m. Roman-Pitești-Teucei-Brlad 641.693 m. Juncțiunea-Filaret 6.000 m. Pitești-Vărciorova 274.279 m. Iași-Ungheieni 21.399 m. Ploiesci-Predeal 84.495 m. Mărăreșci-Buzău 88.588 m. Cămpina-Doftana 5.054 m. Buda-Slănic 34.636 m. Titu-Tergoviște 31.530 m. Ajud-Ocna 50.210 m. Bacău-Petra 58.000 m. Bahna-Vărciorova 12.000 m. Bărlad-Vaslui 52.000 m. Bucuresci-Fetesci 147.010 m. Făurei-Fetesci 88.009 m. Călărași-Ciulnița 27.000 m. Ciulnița-Slobozia 17.000 m. Peatra-Corabia 74.000 m. Peatra-R. Vâlcea 88.000 m. Costesci-T. Măgurele 102.000 m. Golești-C. Lung 55.000 m. Dolhasca-Fălticeni 24.000 m. Leorda-Dorohoi 21.000 m. Crasna-Dobreni 27.000 m. Rurile-Ocnele-Mari 5.000 m. Total lung. lin. chlm. 2.405,112.

Toate aceste linii afară de Ajud-Ocna și Bacău-Petra au lărgime îngustă și Iași-Ungheieni lărgimea liniilor ruse. De stat în regie nu s'a construit decât linia Bahna-Vărciorova, linia Roman-Suceava-Focșani-Iași și Cernavoda-Constanța au fost construite de companie în contul lor, toate celelalte s'au construit de stat prin antreprisă.

Piața cerealelor din portul Brăila.

Operațiile efectuate în 4 și 5 Octomvrie st. v. 1888.

Matheo lui G. Mendl, grâu 2500 hect., 12,37½ lei. Cațighera lui Peirano, orz 3000 hect., 5,50 lei. Sassu lui Nicolopulo, orz 1850 hect., 5,10 lei. Cotti lui L. Mendl, orz 2500 hect., 5,52½ lei. Marghiloman lui Zerman, grâu 3100 hect., 11,25 lei. Negroponte lui Zerman, grâu 2000 hect., 10,40 lei. Dumitriadi lui G. Mendl, grâu 4000 hect., 10,60 lei. Lombardo lui Schmirer, orz 1060 hect., 5,15 lei. Petcu lui Schmirer, orz 3360 hect., 5,50 lei. Wechsler lui Zerman, meu 860 hect., 5,90 lei. Mersing lui Petricioni, grâu 3000 hect., 10,60 lei. Agio la 4 Oct. 1.10% ați 1.35%.

Prețul mărfurilor.

Piața din Sibiul, 19 Octomvrie. Grâu hectolitra 76—82 chilo fl. 4.40 până fl. 5.20, grâu mestecat 70 până 74 chilo fl. 3.20 până fl. 4.—, sēcara 70 până 75 chilo fl. 3.10 până fl. 3.50, orz 60 până 66 chilo fl. — până fl. —, ovės 40 până 50 chilo fl. 1.50 până fl. 2.—, cucuruzul 70 până 75 chilo fl. 3.70 până fl. 4.10, mēlaiul 76 până 82 chilo fl. 4.— până fl. 5.—, crumpene 68 până 72 chilo fl. 1.— până fl. 1.20, semēnță de cânepă 49 până 51 chilo fl. 3.50 până fl. 4.—, mazerea 76 până 82 chilo fl. 4.— până fl. 5.—, lintea 78 până 84 chilo fl. 9.— până fl. 10.—, fasolea 76 până 82 chilo fl. 5.— până fl. 6.—, pșat de grâu 100 chilo fl. 13.— până fl. 14.—, faină Nr. 3 100 chilo fl. 11.—, Nr. 4 fl. 10.—, Nr. 5 fl. 8.—, slămina 100 chilo fl. 62.— până fl. 65.—, unsoarea de porc fl. 66.— până fl. 68.—, sēu brut fl. 18.— până fl. 20.—, lumini de sēu fl. 32.— până fl. 34.—, lumini turnate de sēu fl. 36.— până fl. 38.—, săpunul fl. 20.— până fl. 24.—, fēn 100 chilo fl. 1.30 până fl. 1.60, cânepa fl. 33.— până fl. 36.—, lemne de foc uscate m. cub. fl. 2.— până fl. 3.—, spirital p. 100 l. % 55 până 57 cr., carnea de viț chilo 32 cr., carnea de viț 24 până 35 cr., carnea de porc 38 până 46 cr., carnea de berbec 20 până 24 cr., ouș 10 cu 18 până 20 cr.

Piața din Cluj, 19 Oct. Grâu: 6—6 fl 80 cr, sēcără 4 fl. 20 cr.—50 cr., porumb 3 fl. 60—80 cr., ovės fl. 4,40 până fl. 5.— per mm.

Făină: Nr. 0 14 fl. 80 cr., Nr. 1 14 fl. 30 cr., Nr. 2 13 fl. 80 cr., Nr. 3 13 fl. 30 cr., Nr. 4 12 fl. 60 cr., Nr. 5 12 fl. — cr., Nr. 6 11 fl. 30 cr., Nr. 7 10 fl. 75 cr., Nr. 8 10 fl. — cr., Nr. 8½ 9 fl. — cr., Nr. 9 7 fl. — cr., grī 4 fl. 50 cr., țărițe 3 fl. 80 cr.

Vite mari s'au vëndut 263 de capete: părechia de boi cu 160—180 fl. vacă cu viț mic 60—70 fl., vaci frumoase 100 fl. mijlocii 40—50 fl., viței de un an părechia 24—35 fl., un vițel sugător — fl.

Porci, grăși și grei, unul cu 60—80 fl., mijlocii 20—22 fl., mai slabi 14—16 fl., pucii 9 — fl.

Galiițe, cu părechia: pui de găină 35 cr.—40 cr., o găină 1 fl. — cr., o curcă 3 fl. — cr., o rață — fl. 90 cr., o găscă grasă 5 fl. — cr., găscă ușoară 2 fl. — cr. apoi 10 ouē cu 20 cr.

Fēnul: un car cu 5—8 fl., un car de pae fl. 2—3 —, părechia de snopi 6 cr.

Lemne de foc: un car 3 fl. — cr. 4 fl. — cr. Carnea cu chilo: de viț 30—34 cr., slămină 72 cr., unsoara 80 cr., untul — cr., șuncă 1 fl., salamă 1 fl. 80 cr., cărnați — cr.

Piața din Timișoara, 17 Octomvrie. Prețurile cerealelor computeate după mēa metrică. Grâu fl. 7,05 7.10. Sēcără fl. 4,60—4.70. Orz fl. 5.10.—5.50 Ovės mercantil fl. 4,20—4.40. Ovės vëndut fl. 4,50—4.60. Meiu fl. 3,75—3.80. Spirit, comun per 10,000 litre fl. 18.—, 18.50. Spirit rafinat per 10,000 litre fl. 19.——19.60

Tērgul de rīmători în Steinbruch. În 18 Octomvrie n. s'a notat: unguresci bētrâni grei 48.— cr. până 49.— cr. unguresci grei, țineri 50.— cr. până 50½ cr., de mijloc 50.— cr. până 50½ cr., ușori 50.— cr. până 51.— cr., marfă țērănoasă, grea 48.— cr. până 49½ cr., de mijloc 48.— cr. până 49½ cr., ușoară 49.— cr. până 50.— cr., romānesci de Bakony, grei — cr. până — cr., transito de mijloc — cr. până — cr., transito ușori — cr. până — cr., transito sērbesci grei 43½ cr. până 49½ cr., transito de mijloc 48.— cr. până 49.— cr., transito ușori 47.— cr. până 48.— cr., ingrășați cu ghindă — cr. până — cr. per 4% cumpēniți la gară.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 18 Oct. 1888.

Săminte	Qualitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr.	Qualitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr.
	dela	până	dela	până
Grâu				
Bănățensc, nou	74	—	75	—
Grâu dela Tisa	74	—	75	—
Grâu de Pesta	74	—	75	—
Grâu de Alba-regală	74	—	75	—
Grâu de Bácska	74	—	75	—
Unguresc de Nord	74	—	75	—

Săminte, vechi ori noue	Soful	Qualitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr.
			dela până
Sēcără		70—72	5,50 5,70
Orz	Nutret de vinars de bere	60—62 62—64 64—66	6,25 7,25 7,75 8,90
Ovės		39—41	5,10 5,55
Cucuruz (porumb)	bănăț. de alt soi	75 78	6,10 6,15
Hrișcă			5 — 5,25

Termin marți înmă	Qualitatea per 100 chilogr.	Prețul per 100 chilogr.
		dela până
Grâu	de primă.	8,60 8,81
Cucuruz	de toam. Inl. Aug. Main-Int.	7,77 7,79
Ovės	de toam. de primă.	5,36 5,38 5,01 5,66

Produse diverse

Produse diverse	Solu	Prețul per 100 chilogr.
		dela până
Sem. de trif.	Lucernă ungurescă franceză italiană roșie	52.— 60.—
Oleu de rap.	Oleu de in Uns. de porc	56.— 63.—
Slămină	dela Pesta dela țeară sventată afumată	64.— 64,50
Sēu		61.— 62.—
Prune	din Bosnia, în buți din Sēbia, în buți slavon, nou bănățensc din Ungaria unguresci sērbesci brută	30.— 31.—
Lictar	galbină străcurată de Rosenau	15.— 15,50
Nuci		29 — 30.
Gogoși		34 — 36.
Miere		116. 117.
Ceară		17,50 18.—
Spirit		

